

Sygn. akt V U 76/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 r. w Legnicy

sprawy z wniosku H. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 stycznia 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Regina Stępień

Sygn. Akt V U 76/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 11 stycznia 2019r. przeliczył Panu H. L. podstawę wymiaru emerytury i stwierdził, że przeliczenie to pozostaje bez wpływu na wysokość świadczenia. W wyniku przeliczenia z uwzględnieniem zaświadczeń dostarczonych wraz z wnioskiem z dnia 19 października 2018r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 135,00 % i jest niższy od przyjętego dotychczas, tj. 135,82 %.

Wnioskodawca H. L. wniósł odwołanie od wyżej wymienionej decyzji, ponieważ dokonał własnych wyliczeń w oparciu o złożone zaświadczenia i stwierdził, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 139,05 %, który ustalił z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia (1970, 1973-1975, 1977-1992). Domagał się ustalenia podstawy wymiaru jego świadczenia w oparciu o dokumenty Rp-7 i inne zawarte w aktach ubezpieczeniowych w tym z okresu zatrudnienia w (...) w W..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, iż brak jest podstaw do przyjęcia wskazanych w odwołaniu wyliczeń wnioskodawcy bowiem brak jest dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętych zarobków.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca H. L. pobiera emeryturę, której wwpw ostatnio ustalony wynosi **135,82 %**.

Organ rentowy decyzją z dnia 29.06.2007 r. (t. III str.43) ustalił wysokość emerytury wnioskodawcy przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wskaźnik wysokości podstawy wynoszący 135,82 %. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto zarobki z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru wyniosła (1977, 20 zł x 135,82 %) 2 685, 43 zł . Emerytura na dzień 1.06.2007 r. wyniosła 1 858,87 zł, w następnych latach emerytura podlegała waloryzacji.

W dniu 19.10.2018 r. wnioskodawca wystąpił o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury, przedkładając nowe dokumenty. Wobec różnic w wysokości wynagrodzenia z okresu pracy w (...) w W. w latach 1969 - 1995 wykazanego w legitymacji ubezpieczeniowej oraz zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawianych w latach 2002 – 2018 organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie faktycznej wysokości wynagrodzenia. W wyniku analizy wszystkich dokumentów dotyczących zarobków organ rentowy na nowo wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wnioskodawcy. Wskaźnik ten wyniósł 135,00 %. W związku z tym, że wskaźnik jest niższy od wcześniej ustalonego (135,82 %) nie zostały spełnione warunki wymagane do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury i decyzją z dnia 11.1.2019 r. odmówiono przeliczenia emerytury.

/dowody: akta ubezpieczeniowe; decyzje/.

Wnioskodawca był zatrudniony w (...) w W. od 1 października 1969r. do 10 lutego 1995r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako: traktorzysta, kierownik warsztatu, mistrz warsztatu , przewodniczący rady zakładowej, starszy specjalista ds. mechanizacji, kierownik suszarni w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymywał wynagrodzenie ryczałtowe, oraz w oparciu o stawkę godzinową wg określonej kategorii zaszeregowania, dodatki stażowe i specjalne oraz świadczenia w naturze (mleko, mieszkanie, działka 30 arów). Wpłacano mu również nagrody z funduszu premiowego (które nie stanowiły podstawy wymiaru składek).

Wysokość jego zarobków (bez wypłat z funduszu zakładowego lub premiowego) wynosiła:

- w 1969r - 26 763 zł.
- w1970r. - 29 644 zł
- w 1971r. - 27 127 zł
- w 1972r. - 25 694 zł
- w 1973r. - 42 309 zł
- w 1974r. - 57 235 zł
- w 1975r. - 60 251 zł
- w 1976r. - 58 449 zł
- w 1977r. - 72 577 zł
- w 1978r. - 90 260 zł
- w 1979r. - 97 572 zł
- w 1980r. - 108 153 zł
- w 1981r. - 152 677 zł

- w 1982r. - 200 355 zł
- w 1983r. - 201 677 zł
- w 1984r. - 227 825 zł
- w 1985r. - 306 520 zł
- w 1986r. - 368 408 zł
- w 1987r. - 483 650 zł
- w 1988r. - 784 081 zł
- w 1989r. - 3 845 447 zł
- w 1990r. - 16 142 413 zł
- w 1991r. - 29 746 580 zł
- w 1992r. - 42 517 000 zł
- w 1993r. - 43 377 200 zł
- w 1994r. - 48 783 000 zł
- w 1995r. - 4 460,33 zł

/dowody: akta emerytalne: legitymacja ubezpieczeniowa, zaświadczenia Rp-7, decyzje

akta osobowe (kserokopie): umowy o pracę, angaże

- opinia biegłego sądowego k. 22-38/.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z wybranych 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia wnioskodawcy wynosi **135, 29 %**.

/dowód: opinia biegłej jw./.

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z przepisem art.53 ustawy emerytalnej, emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art.19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4,
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Podstawę wymiaru emerytury ustala się na zasadach wskazanych w art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (teksty jednolity Dz. U. z 2017 r., poz.1383 ze zm.). Podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających

bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Do podstawy wymiaru emerytury lub renty, o której mowa wyżej, dolicza się kwoty przysługujących ubezpieczonemu w danym roku kalendarzowym wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego.

Zasady ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury określone zostały w art. 110, 110a i 111 ustawy emerytalnej.

W myśl przepisów art. 110 wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, z uwzględnieniem art.176.

Zgodnie z przepisem art. 110a wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Zaś art. 111 ustawy emerytalnej stanowi:

1. Wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

2. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

3. Podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalony w oparciu o opinię biegłej, sporządzoną (zgodnie z żądaniem wnioskodawcy) na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych a nadto,

posiłkowo w oparciu o dane zawarte w dokumentach wynikających z akt osobowych - z 20 lat kalendarzowych z całego okresu zatrudnienia wynosi 135,29 %.

Jak wynika z opinii biegłej wysokość zarobków wnioskodawcy w (...) w W. daje wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury (przyjmując zarobki z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia) wynoszący 135,29 %.

Ustalony przez biegłą wskaźnik jest niższy od przyjętego w decyzji z dnia 29.06.2007 r. i także nie daje podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. W związku z tym wysokość emerytury nie ulega zmianie.

Będąca podstawą ustaleń faktycznych, opinia biegłej zasługiwała na akceptację w całości. Rozstrzygnięcie w tej sprawie wymagało szczegółowych wyliczeń, które mogły zostać sporządzone przez osobę dysponującą specjalistycznymi kwalifikacjami. Sąd w pełni podziela wynikające z ww. opinii ustalenia stanu faktycznego i wnioski wraz z uzasadnieniem opinii. Opinia została sporządzona zgodnie z zaleceniem sądu oraz w oparciu o dokumenty dotyczące wysokości zarobków, znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych i wskazywane przez niego i dodatkowo, wobec rozbieżności w ich treści weryfikowane o dokumenty znajdujące się w aktach osobowych wnioskodawcy z jego zatrudnienia w (...) w W..

Opinia zawiera one wyczerpujące wiadomości niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia, a ich uzasadnienie stanowi logiczną całość z analizą dokumentacji i obowiązujących przepisów płacowych. Wnioski opinii są przekonujące i dlatego Sąd przyjął je za podstawę czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd nie uwzględnił przy tym wniesionych przez ubezpieczonego uwag do tej opinii. Stanowią one jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłej. W odróżnieniu od ustaleń i wniosków opinii, podstawę zastrzeżeń stanowiło subiektywne jedynie, przekonanie wnioskodawcy, iż podstawę wymiaru jego świadczenia winny stanowić inne (wyższe) kwoty wynagrodzeń. Biegłą w opinii jednoznacznie, powołując się na obowiązujące przepisy, wskazywała, jakie składniki wynagrodzenia nie stanowiły podstawy wymiaru składek (wyплаты z funduszu premialnego lub zakładowego w (...)). Wskazała, iż uwzględniła wartość świadczeń w naturze. Bardzo szczegółowo odniosła się do rozbieżności i luk w dokumentach dotyczących wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy. W wyniku analizy danych zawartych w dokumentach złożonych przez wnioskodawcę, wyjaśnień (...) we W., w dokumentacji osobowej, przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów dotyczących ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne biegła ustaliła wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 1969 – 1995, tj. z okresu zatrudnienia w (...) w W.. Kwoty wynagrodzeń wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej oraz w zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, przedkładanych przez wnioskodawcę za te same lata, różniły się. Stąd prawidłowe i logiczne były wnioski biegłej dotyczące tego ich analizy i przyjęcia kwot wynagrodzeń wskazanych w opinii.

Ostatecznie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalony przez biegłą (z uwzględnieniem zarobków z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia) wynosi 135,29 % i jest wyższy od wskaźnika ustalonego przez organ rentowy (135,00) lecz niższy od wskaźnika 135,82 %, według którego ustalona jest podstawa wymiaru emerytury aktualnie pobieranej przez wnioskodawcę. Stąd należy uznać, iż organ rentowy zgodnie z wyżej przedstawionymi przepisami art. 110, 110a i 111 prawidłowo odmówił przeliczenia emerytury.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołał ubezpieczonego oddalił.

Sędzia Regina Stępień